

Gmina Komarówka Podl.

(3) Lipiec 2009

Bezpłatny Biuletyn Informacyjny

100. lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej

Uroczysty jubileusz

Niedziela, 12 lipca była dniem szczególnym w Komarówce Podlaskiej, miejscowa jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej obchodziła 100. lecie istnienia.

Komarowscy strażacy w pełnym szyku przemarszerowali do kościoła parafialnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Po drodze byli pozdrawiani przez mieszkańców Komarówki, którzy od początku licznie wzięli udział w tych uroczystościach.

Mszy św. koncelebrowanej w intencji strażaków i ich rodzin przewodniczył ks. kanonik **Henryk Prządka** proboszcz parafii w asyście ks. **Henryka Domańskiego** kapelana strażaków powiatu radzyńskiego i ks. **Romana Sawczuka** kapelana OSP Diecezji Siedleckiej, który wygłosił kazanie. Zwrócił uwagę na wymowę faktów historycznych, bowiem straż w Komarówce Podlaskiej założył ówczesny ksiądz proboszcz **Jan Rudnicki**, a pierwszym prezesem był komarowski wikary ks. **Zygmunt Przyjemski**.

Straż została założona jeszcze w okresie zaborów i była sposobem na zorganizowanie się polskiego społeczeństwa w obronie przed niebezpieczeństwem pożarów ale również w obronie tożsamości narodowej i religijnej.

Na początku w jednostce było trzy kobiety a obecnie nie ma żadnej - dziwił się kapelan. Szansę na zmianę tej sytuacji widzi w istnieniu żeńskich drużyn pożarniczych. Zdaniem księdza kapelana kobiety nie muszą jeździć do akcji, ale z powodzeniem mogą zajmować się prewencją oraz całokształtem funkcjonowania jednostki.

Powołaniem i świętością druhów jest służba ludziom i Bogu mówił, tak komarowska straż czyniła przez całe sto lat i życzy żebyście następne sto lat wiernie pełnili tę zaszczytną służbę.

Na zakończenie liturgii ks. proboszcz Henryk Prządka podziękował strażakom za bardzo dobrą współpracę, podkreślił, że zawsze może na nich liczyć. Zaprosił też parafian na nabożeństwo fatimskie i wieczorową Mszę św. w poniedziałek 13 lipca. Odbyło się nabożeństwo w intencji ks. Jana Rudnickiego i wszystkich zmarłych strażaków gminy Komarówka Podlaska.

Po Mszy św. strażacy, zaproszeni goście i mieszkańcy Komarówki przemarszerowali na plac przed strażnicą, gdzie odbywały się dalsze uroczystości rocznicowe.

Przy dźwiękach orkiestry dętej OSP Rossosz pod batutą kapelmistrza **Krzysztofa Guza** zebrani zajmowali wyznaczone dla nich miejsca. Dowódcą uroczystości był kpt. **Mirosław Walicki** z Komendy Powiatowej PSP w Radzynie Podlaskim.

100. lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej

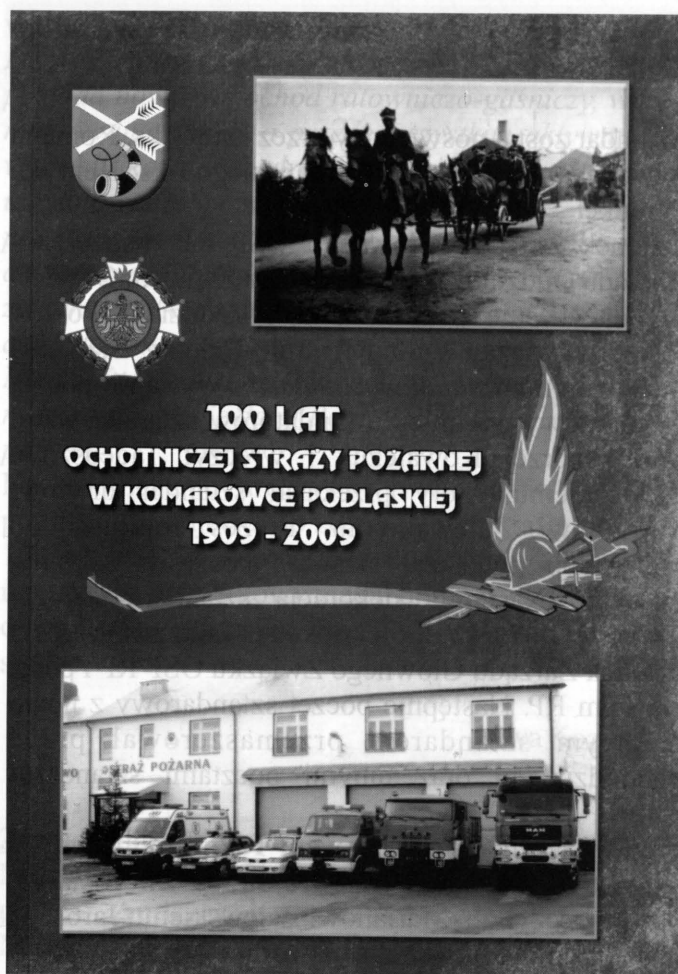
100. lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej

Marsz powitalny rozpoczął jubileusz, dowódca uroczystości złożył meldunek st. bryg. **Markowi Chmielowi** doradcy Komendanta Głównego PSP i wspólnie dokonano przeglądu pododdziałów.

Po podniesieniu flagi państwowej na maszt i odegraniu hymnu wystąpił prezes Zarządu Gminnego OSP **Ireneusz Demianiuk** jednocześnie wójt gminy Komarówka Podlaska, który bardzo serdecznie przywitał jubilatów oraz zaproszonych gości. Wśród których byli: posłowie na Sejm RP **Tadeusz Sławecki**, **Franciszek Jerzy Stefaniuk**, **Stanisław Żmijan**, wicemarszałek województwa lubelskiego **Sławomir Sosnowski**, ks. proboszcz **Henryk Prządka** dziekan komarowski, ks. **Roman Sawczuk** kapelan diecezjalny strażaków, ks. **Henryk Domański** kapelan powiatowy strażaków, ojciec **Mirosław Bijata** paulin pochodzący z Komarówki Podlaskiej, który specjalnie przyjechał na tą ważną uroczystość; ks. **Łukasz Szczepilewski** wikary, kleryk **Krzystian Czerski**, **Jarosław Haleniak** dyrektor Wydziału Geodezji Nieruchomości i Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego, st. bryg. **Marek Chmiel** doradca Komendanta Głównego PSP, bryg. **Tadeusz Dolgań** Lubelski Komendant Wojewódzki PSP, bryg. **Dariusz Gomółka** komendant powiatowy PSP, bryg. **Witold Korulczyk** emeryt, poprzedni komendant powiatowy PSP, bryg. **Dariusz Wróblewski** dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwożarowej w Józefowie, **Bożena Krzyżanowska** dyrektor Biura Terenowego Związku OSP RP w Białej Podlaskiej, **Roman Filip** dyrektor Stacji Pogotowia Ratunkowego w Białej Podlaskiej, wójtowie gmin z powiatu radzyńskiego, radni powiatowi, radni Rady Gminy Komarówka Podlaska na czele z przewodniczącym **Markiem Patkowskim**. Wójt gminy **Ireneusz Demianiuk** przywitał swoich poprzedników **Stanisława Faluszewskiego** prezesa honorowego Zarządu Gminnego OSP, **Henryka Gmitruczuka**, **Jana Borowika** oraz sekretarza gminy **Terese Magier**, skarbnika gminy **Terese Maksymiuk** i wszystkich obecnych na uroczystości. Następnie druh **Marian Zalewski** prezes Zarządu jednostki OSP Komarówka Podlaska przedstawił rys historyczny jednostki.

Z okazji 100. lecia powstała publikacja książkowa 100 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej napisana przez **Terese Eljaszuk**, **Urszulę Wołodko** i druha **Janusza Wołodko**. Książkę, którą otrzymali zaproszeni goście można było kupić w czasie uroczystości.

Druh **Andrzej Kowalczyk** sołtys Komarówki Podlaskiej jako przedstawiciel mieszkańców odczytał

Akt ufundowania nowego sztandaru dla OSP w Komarówce Podlaskiej. Następnie w drzewiec sztandaru fundatorzy wbili ozdobne gwoździe pamiątkowe.

Fundatorzy sztandaru OSP Komarówka Podlaska AD 2009:

Mieszkańcy Komarówki Podlaskiej, ks. dziekan **Henryk Prządka**, **Tadeusz Sławecki**, **Marek Patkowski**, **Ireneusz Demianiuk**, **Teresa Skwara** wiceprezes Zarządu Banku Spółdzielczego w Międzyrzeczu Podlaskim, **Roman Domański** prezes Banku Spółdzielczego w Radzyniu Podlaskim, **Mirosław Zalewski** przedstawiciel Rolniczego Zrzeszenia ROL-KĄT w Brzozowym Kącie, Gminny Związek Kombatantów Rzeczypospolitej i Byłych Więźniów Politycznych, druh **Grzegorz Mironczuk**, **Mirosław Bartoś**, **Zbigniew Butrym**, **Kamil Daniłko**, druh **Jan Eljaszuk**, druh **Sławomir Ilczuk**, druh **Teofil Juszczyński**, **Mirosław Kościuczyk**, **Stanisław Kuna**, **Tadeusz Maksymiuk**, druh **Janusz Mazuruk**, druh **Antoni Mitoński**, druh **Artur Mitoński**, druh **Marek Mitoński**, **Anna Prokopiuk**, **Marta Sokolowska**,

100. lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej

druh Janusz Wołodko, druh Władysław Wołodko, druh Marian Zalewski.

Sztandar został poświęcony przez księży ks. Romana Sawczuka, ks. Henryka Domańskiego i ks. Henryka Prządka.

Członek Zarządu Głównego OSP RP, wiceprezes Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku OSP RP, a jednocześnie prezes Zarządu Oddziału Powiatowego Związku OSP RP druh Tadeusz Sławecki odczytał *Akt nadania sztandaru*. Wystąpił poczet sztandarowy. W imieniu fundatorów sztandar wziął druh Andrzej Kowalcuk i wręczył Tadeuszowi Sławeckiemu, który przekazał sztandar druhowi Marianowi Zalewskiemu. Prezes Jubilatki po prezentacji przekazał sztandar pocztowi sztandarowemu. Nastąpiła dekoracja sztandaru *Złotym Znakiem Związku*, której dokonał Tadeusz Sławecki członek Zarządu Głównego Związku OSP RP i poseł na Sejm RP. Następnie poczet sztandarowy z nowo nadanym sztandarem przemaszerował przed pododdziałami oraz innymi pocztami sztandarowymi.

Wojewoda Lubelski **Genowefa Tokarska** przyznała jednostce Jubilatce *Medal Wojewody Lubelskiego*, który wręczył dh. Marianowi Zalewskiemu Jarosław Haleniak przedstawiciel wojewody.

Mieszkańcy Komarówki Podlaskiej z okazji 100. lecia jednostki ufundowali tablicę pamiątkową, którą odsłoniли dh. Marian Zalewski i dh. Andrzej Kowalcuk a poświęcili obecni na uroczystości księża.

Kolejnym punktem bogatej uroczystości jubileuszowej było przekazanie jednostce nowego samochodu ratowniczo-gaśniczego MAN-TGM 13.280. Druh Ireneusz Demianiuk wójt gminy odczytał *Akt przekazania samochodu* i w asyście przewodniczącego Rady Gminy Marka Patkowskiego uroczystie przekazali samochód dh. Marianowi Zalewskiemu prezesowi OSP Komarówka Podlaska i kierowcy dh. Markowi Klimiukowi.

Samochód został poświęcony aby dobrze służył ludziom potrzebującym i strażakom niosącym pomoc.

Druh Marek Klimiuk zaprezentował sprawność bojową wozu, co zostało przyjęte oklaskami przez zebranych.

Władze Związku oraz władze samorządowe nagrodzili odznaczeniami i wyróżnieniami druhów strażaków oraz podziękowano wszystkim, którzy życzliwie wspierali rozwój Ochotniczej Straży Pożarnej na przestrzeni lat.

Złotym Znakiem Związku odznaczył dh. Tadeusz Sławecki najstarszego członka Zarządu jednostki dh. **Władysława Wołodko. Medal Honorowy im. Bolesława Chomicza** dh. Tadeusz Sławecki wręczył dh. **Janowi Prokopiukowi**. Druh Tadeusz Sławecki, st. bryg. Marek Chmiel i ks. Roman Sawczuk wręczali - *Złoty Medal za Zasługi dla Pożarnictwa*, następującym druhom: **Ireneuszowi Hoffmanowi, Kazimierzowi Kwoczko, Antoniemu Mitońskiemu, Markowi Mitońskiemu, Mirosławowi Szczęśniakowi, Marianowi Wołodko, Andrzejowi Wołowikowi, Zbigniewowi Wołowikowi. Srebrny Medal za Zasługi dla Pożarnictwa otrzymali: **Mariusz Kulenty, Adrian Maksymiuk, Marek Małaszuk, Roman Małaszuk, Mirosław Mazur, Artur Mitoński, Mirosław Walma, Tomasz Zalewski, Wiesław Ilczuk**. Medal wręczali druhom bryg. Tadeusz Dołgań, bryg. Dariusz Gomółka, ks. Henryk Domański. *Brązowy Medal za Zasługi dla Pożarnictwa* wręczali bryg. Dariusz Wróblewski, bryg. Dariusz Gomółka, ks. Henryk Prządka druhom: **Grzegorzowi Juszczyńskiemu, Piotrowi Kowalcukowi, Michałowi Magier, Stefanowi Manowcowi, Januszowi Mazurukowi, Bartłomiejowi Mitońskiemu, Grzegorzowi Mirończukowi, Januszowi Szymańskiemu, Piotrowi Wołodko**.**

Uchwałą Prezydium Zarządu Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP medalem *Zasłużony dla Ochrony Przeciwpowodzi Gminy Komarówka Podlaska* wyróżniono następujące osoby: Tadeusza Sławeckiego posła na Sejm RP zasłużonego dla gminy Komarówka Podlaska, przyjaciela, wspierającego sprawy strażackie i samorządowe; bryg. Dariusza Wróblewskiego od wielu lat służącego jednostce fachowym doradztwem i pomocą materialną w postaci sprzętu p.poż. i środków gaśniczych; autorów monografii 100 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej: Teresę Eljaszuk, Urszulę Wołodko i Janusza Wołodko, którzy z wielką pasją, przez ponad dwa lata gromadzili dokumentację historyczną Jednostki oraz druhowie: **Marian Zalewski, Ryszard Wołodko s. Michała, Józef Oleszczuk, Józef Daniłko, Piotr Demianiuk, Roman Demianiuk, Józef Furman, Władysław Hawryluk, Sławomir Ilczuk, Tadeusz Kaldun, Marek Klimiuk, Andrzej Kowalcuk, Jan Romaniuk, Jerzy Szczęśniak**. Medal wręczali Ireneusz Demianiuk prezes Zarządu Oddziału Gminnego Związku OSP RP, Stanisław Faluszewski prezes honorowy Oddziału Gminnego Związku OSP RP oraz ks. dziekan Henryk Prządka.

Uchwałą Rady Gminy Komarówka Podlaska przy-

100. lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej

znano wyróżnienia **Zasłużony dla Gminy Komarówka Podlaska**, które wręczono **Tadeuszowi Korszeniowi** byłemu wojewodzie białskopodlaskiemu, pochodzącemu z Brzozowego Kąta, zasłużonemu dla gminy Komarówka Podlaska oraz wieloletniemu naczelnikowi i wójtowi gminy **Stanisławowi Faluszewskiemu**, wielce zasłużonemu dla gminy i środowiska strażaków. Wyróżnienia wręczyli Ireneusz Demianiuk wójt gminy, Marek Patkowski przewodniczący Rady Gminy i ks. proboszcz Henryk Prządka.

To była wzruszająca i bardzo osobista część uroczystości. Starano się nie zapomnieć o nikim, kto kiedykolwiek na przestrzeni lat pomagał w różnym zakresie strażakom z Komarówki oraz doceniono komarowskich strażaków, którzy bez względu na wiek a przede wszystkim przez osobiste zaangażowanie i pracę wnoszą swój wkład w rozwój jednostki. W imieniu odznaczonych i wyróżnionych podziękował dh. Marian Zalewski.

Druh Tadeusz Sławecki zabierając głos gratulował osiągnięć, odczytał list prezesa Zarządu Głównego Związku OSP RP **Waldemara Pawlaka**, wręczył na ręce dh. Mariana Zalewskiego pamiątkowy statuetkę. W wystąpieniu podkreślił swoją dumę, że w powiecie radzyńskim istnieje taka jednostka OSP. Następnie głos zabrali posłowie Jerzy Franciszek Stefaniuk, Stanisław Żmijan, wicemarszałek województwa lubelskiego Sławomir Sosnowski, bryg. Tadeusz Dołgań, bryg. Dariusz Wróblewski, st.bryg. Marek Chmiel odczytał list Komendanta Głównego PSP, Jarosław Haleniak odczytał list wojewody lubelskiego, asystent posła odczytał list **Jerzego Rębka**.

Na zakończenie oficjalnej części uroczystości głos zabrał Ireneusz Demianiuk wójt gminy Komarówka Podlaska. Podziękował druhom, którzy na przestrzeni stu lat tworzyli i rozwijali jednostkę OSP w Komarówce Podlaskiej i tym, którzy nadal pracują na jej rzecz. Podziękował druhowi Tadeuszowi Sławeckiemu za stałą opiekę nad jednostką, za pomoc w zakupie nowego samochodu, za wszelką okazywaną pomoc. Dziękował swoim poprzednikom wójtom, bowiem to za czasów ich urzędowania zbudowano nową remizę oraz zorganizowano centrum ratownicze wspólnie z Policją i Pogotowiem Ratunkowym. Wójt gminy podziękował dh. prezesowi Marianowi Zalewskiemu i dh. wiceprezesowi Januszowi Wołodko a na ich ręce wszystkim strażakom za ofiarność i oddanie w kierowaniu jednostką i za zorganizowanie uroczystości. Słowa podziękowania skierował do sponsorów, którzy hojnie wsparli uroczystość, wspierają w razie potrzeb jednostkę OSP

w Komarówce Podlaskiej.

Dzisiaj jednostka OSP w Komarówce - mówił wójt, posiada nowy samochód ratowniczo-gaśniczy, wyremontowaną remizę a przede wszystkim aktywnych i wykwalifikowanych druhów strażaków, co daje jej ugruntowaną pozycję wśród jednostek OSP w powiecie i regionie. Gratuluję wszystkim druhom tak dostojnego jubileuszu oraz życzę wszystkim strażakom wszelkiej pomyślności w życiu osobistym jak i działalności zawodowej i społecznej.

Niech św. Florian błogosławi wam i waszym rodzinom. Służcie dalej Bogu na chwałę i ludziom na pożytek.

Na zakończenie uroczystości wykonano wspólne pamiątkowe zdjęcie. To zdjęcie, monografia z okazji 100 lat OSP w Komarówce Podlaskiej, tablica pamiątkowa i pamiątkowy medal długo będą świadczyć o roli jaką jednostka odgrywa w życiu lokalnej społeczności.

Ewa Koziara

Zarząd jednostki:

Marian Zalewski prezes, **Janusz Wołodko** wiceprezes, **Andrzej Kowalczyk** naczelnik, **Adrian Maksymiuk** z-ca naczelnika, **Władysław Wołodko** sekretarz, **Józef Daniłko** skarbnik, **Marek Klimiuk** gospodarz i kierowca OSP, **Jan Eljaszuk** kronikarz, **Sławomir Ilczuk** i **Witold Rak** członkowie.

Komisja Rewizyjna OSP: **Józef Oleszczuk** przewodniczący, **Marian Harasimiuk** i **Marek Mitoński** członkowie.

Strażacy serdecznie dziękują sponsorom: Zarząd Banku Spółdzielczego w Międzyrzeczu Podlaskim, Zarząd Banku Spółdzielczego w Radzynie Podlaskim, Rada Gminy Komarówka Podlaska, Zrzeszenie Rolnicze ROL-KĄT w Brzozowym Kącie, Katarzyna i Grzegorz Mironczukowie, Zarząd Spółdzielni „Jedność” w Komarówce Podlaskiej, Mariusz Trościańczyk z Wohynia, Anna i Kazimierz Turowie z Białej Podlaskiej, Ewa i Paweł Sokołowsky z Komarówki, Andrzej Milaniuk, Jacek Milaniuk obaj panowie z Komarówki, Stanisław Chomiuk z Derewiczny, Józef Daniłko, Waldemar Ciok, Stanisław Klecha, Lech Wołowik z Komarówki.

100. lecie Spółdzielni „Jedność” w Komarówce Podlaskiej

Handel statutowa powinność

Uroczystości rocznicowe Spółdzielni „Jedność” obchodziła 30 maja 2009 r. Rozpoczęto Mszą św. w miejscowym kościele parafialnym w intencji tych wszystkich, którzy na przestrzeni stu lat pracowali i tych, którzy nadal pracują w Spółdzielni Jedność.

W części oficjalnej przypomniano historię Spółdzielni, podzielono się refleksjami na temat trudności w prowadzeniu dzisiaj tego typu działalności gospodarczej.

Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Jedność” w Komarówce Podlaskiej powstało w 1909 roku, zostało zarejestrowane przez Komitet Gubernialny w Siedlcach. Pierwsi członkowie, których było 119 wpłacali udziały w wysokości 20 rubli a 50 kopiejek kosztowało wpisowe.

Pierwszy zarejestrowany Zarząd Spółdzielni składał się: **Wiktor Jaroszewski, Józef Szczęśniak** skarbnik i **Marcin Żelazowski**. Przewodniczącym Rady Nadzorczej przez długie lata do 1945 r. był ks. kanonik **Jan Rudnicki** proboszcz parafii i inicjator założenia spółdzielni. W wydawnictwie okolicznościowym wydanym z okazji 100. lecia Spółdzielni Jedność czytamy: - *Widział on w spółdzielczości szkołę wychowania obywatelskiego i patriotycznego, chociaż główny nacisk kładł na działalność gospodarczą. Uważał bowiem, że upowszechnianie spółdzielczości i postępowych form gospodarowania podniesie poziom życia mieszkańców wsi, obroni przed lichwą i wyzyskiwaniem ich przez pośredników. To przekonanie przyczyniło się do założenia Stowarzyszenia Spółdzielczego Jedność.*

W pierwszym etapie działalności do 1914 roku a więc wybuchu I wojny światowej spółdzielnia prężnie się rozwijała. Zaczynała od jednego sklepu-magazynu przy ul. Lubelskiej, rozszerzyła działalność o sprzedaż towarów masowych: narzędzia, nawozy sztuczne, jak również o skup produktów rolnych i owoców runa leśnego. Trzeba pamiętać, że w tamtych czasach handel był w rękach żydowskich i takie polskie inicjatywy gospodarcze nie były dobrze przyjmo-

wane, dzisiaj byśmy powiedzieli przez monopolistę.

Rachunkowość prowadziła **Ksawera Kłodzińska** wszystko zapisując w księgach rachunkowych.

W czasie I wojny pocisk artyleryjski spadł na budynek sklepu niszcząc obiekt i zgromadzone tam towary.

Po odzyskaniu niepodległości Spółdzielnię, nie po raz pierwszy wsparł ks. Jan Rudnicki pozwalając na przeniesienie sklepu do budynku parafialnego. Do dziś w tym budynku mieści się sklep i biuro Spółdzielni „Jedność”.

Okres międzywojenny był z różnych przyczyn trudny, ale dzięki dobremu gospodarowaniu członków Spółdzielni i wielkiej życzliwości ks. Jana Rudnickiego, należy uznać ten okres za udany w rozwoju spółdzielczości w gminie Komarówka Podlaska.

W czasie kryzysu 1930 roku okoliczni ziemianie nabywali w Spółdzielni towary, za które nie mieli czym zapłacić, co spowodowała finansowe tarapaty Spółdzielni. Od bankructwa uratowała ją parafia Komarówka udzielając pożyczki.

Ale zaczęło być coraz lepiej. Spółdzielnia zmienia nazwę na Okręgową Spółdzielnię Spożywczo-Rolniczą „Jedność” w Komarówce Podlaskiej. W 1935 r. kupiono od właścicielki majątku Bezwola **Anny Rudnickiej** działkę przy stacji kolejowej w Bezwoli, gdzie wybudowano magazyn zbożowy. W 1936 r. od parafii w Komarówce odkupiono budynek, który dotychczas był zajmowany i przystąpiono do jego rozbudowy.

Zarząd Spółdzielni w tym okresie tworzyli: **Piotr Radczuk** przewodniczący Zarządu, **Bolesław Butrym, Wiktor Szczęśniak, Stanisław Eljaszuk**.

Spółdzielnia w tym okresie pełniła rolę motoru postępu gospodarczego na wsi, szkoły demokracji, samodzielności i racjonalnego zarządzania.

W czasie II wojny światowej nadzór nad Spółdzielnią sprawowali Niemcy, a sprzedaż Polakom była reglamentowana. Skupowano dla potrzeb wojska niemieckiego zboże, żywiec, mleko i siłami Polaków szarwark (obowiązkowa praca na rzecz Niemców), wypiekano chleb w spółdzielczej piekarni. W czasie wojny w Komarówce stacjonowały oddziały niemieckie.

Na przyległym placu obok budynków i sklepów wybudowano drewniane magazyny skupu czynne do lat 60. tych XX wieku. Wtedy powstała baza Bielany i tam skupowano zboża, jaja, wełnę, włosie, surowe skóry, owoce. Pod koniec wojny przez Komarówkę przetoczył się front. W nocy z 22 na 23 lipca 1944 r., uciekające wojska hitlerowskie rabowały ze sklepów wszystko, co im było potrzebne. Następnego dnia wkroczyły wojska II frontu Armii Radzieckiej. Obawiając się grabieży ks. Rudnicki piękną mową w języku rosyjskim powitał sztab wkraczających wojsk radzieckich, wojsko to szybko opuściło Komarówkę nie dokonując żadnych grabieży.

Członkami Zarządu w latach 1942-1948 byli: **Jan Szczęśniak, Feliks Lubczyk, Franciszek Mądry, Franciszek**

Jaroszewski, Marian Iwanek i Józef Nazarko.

Spółdzielnia Spożywczo-Rolna „Jedność” odegrała istotną rolę w zaopatrzeniu ludności w pierwszych latach powojennych. Wniosła także znaczący wkład w postaci majątku trwałego, kapitału własnego, a także wykwalifikowanej kadry do powstałej w 1948 r. Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska w Komarówce Podlaskiej.

Do pierwszego Zarządu GS S.Ch. weszli: **Aleksander Kowalcuk** prezes, **Franciszek Zeliskowicz** wiceprezes, **Stefan Górski** sekretarz, **Władysław Jaroszewski** skarbnik, **Jan Sienkiewicz** kierownik handlowy. Przewodniczącym Rady Nadzorczej został **Julian Bień**.

Kolejnymi prezesami G.S. byli: **Kazimierz Rudnicki**, **Bazyli Kowalcuk**, **Franciszek Piotrowski**, **Kazimierz Grochowski**, **Antoni Chibowski**, **Jan Szczęśniak**, **Jerzy Stefaniuk**, **Mieczysław Oniszcuk**, **Czesław Adamowicz**, **Wiesław Ilczuk**, **Jerzy Syrytczyk**, **Krystyna Konopka**, **Marianna Izdebska**, **Zdzisław Butrym**. Przewodniczącymi Rady Nadzorczej byli: **Bazyli Kowalcuk**, **Jan Butrym**, **Kazimierz Maksymiuk**, **Marek Patkowski**, **Teresa Butrym**.

Początek działalności Gminnej Spółdzielni przypadł na okres trudny gospodarczo. Administracyjne metody organizacji skupu obowiązkowe dostawy, spowodowały duży wzrost obciążenia mieszkańców wsi. Po upływie okresu stalinizmu otworzyły się możliwości uzyskiwania przez Spółdzielnię kredytów inwestycyjnych na bardzo korzystnych warunkach, bowiem oprocentowanie wynosiło 1 proc. w skali roku. To pozwoliło budować potrzebne do

działalności gospodarczej obiekty. Powstała tzw. baza Bielany, gdzie wybudowano piekarnię, wytwórnię wód gazowanych i rozlewnię piwa; magazyny: nawozowy, paszowy, zbożowy, budowlany; punkt skupu zwierząt, sklep z artykułami do produkcji rolnej.

Szczególną rolę w rozwoju Spółdzielni w tym okresie odegrał jej kierownik **Henryk Bernat**.

W latach 50. XX wieku w centrum Komarówki zakupiono działkę na której wzniesiono budynek gastronomiczny, użytkowany do lat 90. XX wieku. W tym czasie budowane były sklepy w Walinie i Kolembrodach. Zakupiono budynek przeznaczony na sklep w Przegalinach Dużych, kupiono od Radzyńskiej Spółdzielni Mieszkaniowej lokale z przeznaczeniem na pawilon handlowy.

Gminna Spółdzielnia S.Ch. w okresie powojennego 40. lecia przekształciła się w spore przedsiębiorstwo. Na początku lat 80. posiadała ponad 20 punktów detalicznych na terenie gminy Komarówka, prowadziła skup zboża, ziemniaków, żywca, skór, surowców wtórnych. Spółdzielnia prowadziła działalność produkcyjną, usługową oraz kulturalno-oświatową. Zatrudniała ponad 150 osób.

Niestety w okresie zmian polityczno-społecznych Spółdzielnia po raz kolejny musiała sprostać wymaganiom nowej rzeczywistości. W latach 90. Zarząd Spółdzielni został zmuszony do ograniczenia zatrudnienia oraz wydzierżawienia lub sprzedaży niektórych placówek i baz magazynowych.

Od 1995 r. Spółdzielnia nosi nazwę Spółdzielnia „Jedność” w Komarówce Podlaskiej.

W obecnych warunkach i niekorzystnym klimacie utrzymującym się wokół spółdzielczości zadania gospodarcze i administracyjno-prawne są zdaniem Zarządu coraz trudniejsze do wykonania. Działalność Spółdzielni to przede wszystkim handel, jej statutowa powinność. W miarę posiadanych środków Spółdzielnia z roku na rok dokonuje modernizacji placówek handlowych i zmienia ich formy sprzedaży.

Obecnie zajmujemy się tylko handlem - mówił Marek Patkowski prezes Spółdzielni Jedność, mamy siedem sklepów na terenie gminy. Ostatnio otworzyliśmy nowy sklep w Żeliźnie i planujemy modernizację i powiększenie sklepu przy ulicy ks. Rudnickiego w Komarówce Podlaskiej. Obecnie nie jest najlepszy klimat do rozwoju spółdzielczości, nam się udaje trwać i inwestować, ale tylko dlatego, że nie mamy kredytów. (ek.)

Rada Nadzorcza Spółdzielni „Jedność”: **Teresa Furman** przewodnicząca, **Zdzisław Butrym** przewodniczący Komisji Rewizyjnej, **Barbara Grzesiakowska** sekretarz, członkowie: **Józef Burdal**, **Anna Korczyk**, **Zofia Mielanowicz**, **Elżbieta Żurakowska**

Zarząd Spółdzielni „Jedność” w składzie: **Marek Patkowski** prezes Zarządu, **Bożena Demianiuk** i **Władysław Filipiuk** członkowie Zarządu.

Parafia w Komarówce Podlaskiej

Parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa w Komarówce Podlaskiej przygotowuje się do jubileuszu 300. lecia parafii i 100. lecia budowy kościoła parafialnego.

Do parafii należą miejscowości: Komarówka Podlaska, Brzeziny, Brzozowy Kąt, Derewiczna, Walinna, Wiski, Woroniec, Wólka Komarowska, Żulinki-Przymiarki, Rudno IV. Komarówka Podlaska jest od 1 sierpnia 1999 r. siedzibą dekanatu do którego należą parafie: Komarówka Podlaska, Kolembrody, Przegaliny, Radcze, Rudno, Gęś, Ostrówki, Szóstka, Drelów, Witoroż.

Początki osady Komarówka Podlaska sięgają XV wieku.

Parafia rzymskokatolicka została ufundowana i uposażona przez **Katarzynę Rudominową Dusiatką** chorążynę grodzieńską i jej syna z pierwszego małżeństwa **Józefa Kierdeja** starostę filipowskiego i przewalskiego dziedzica dóbr komarowsko-przegalińskich w 1709 r. Intencją fundatorów było przywrócenie ciągłości opieki duszpasterskiej przy tej świątyni. W Komarówce był już kościół, ale od dłuższego czasu nie była sprawowana liturgia. Powodem nieobsadzenia na stałe probostwa był brak wystarczającego uposażenia materialnego dla plebana. Fundacja została oblatowana czyli złożona i zapisana w księgach grodzkich Starostwa Brzeskiego 9 stycznia 1710 r. Fakt stosownego uposażenia kościoła był podstawą do kanonicznego erygowania czyli utworzenia przez biskupa, już na stałe, parafii rzymskokatolickiej. Nastąpiło to decyzją **Aleksandra Wyhowskiego**, biskupa diecezji łuckiej, dnia 10 września 1710 r. Nowopowstała parafia Komarówka weszła w skład dekanatu janowskiego, diecezji łuckiej. Kościół parafialny otrzymał tytuł Ducha Świętego, Najświętszej Maryi Panny i św. Wawrzyńca, diakona i męczennika. W skład ówczesnej parafii wchodziły miejscowości: miasto Komarówka, oraz wsie Brzo-

Wnętrze kościoła

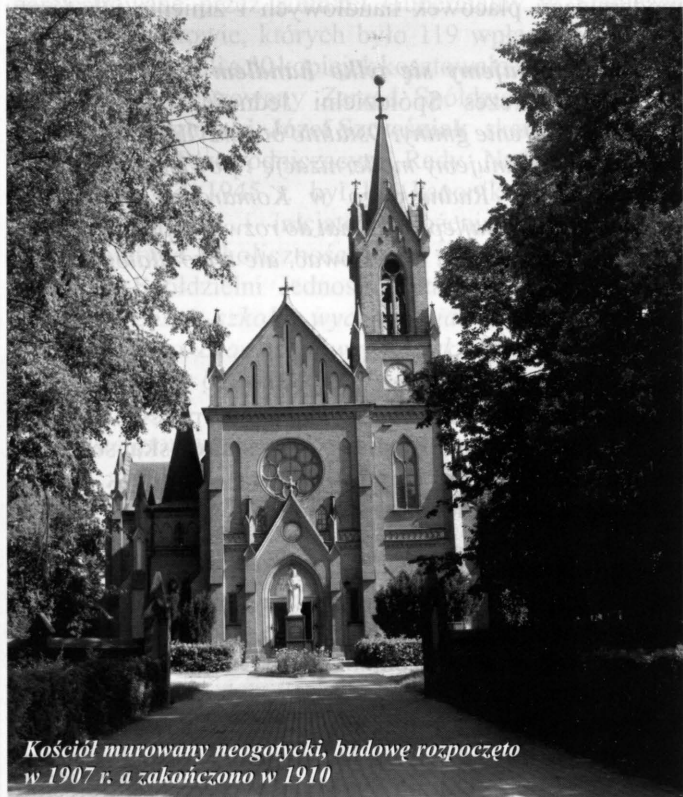
zowy Kąt, Kolembrody, Przegaliny Wielkie, Walinna, Woroniec, Rudno.

Ten sam dokument ustanowił pierwszym proboszczem komarowskim ks. **Szymona Truchanowicza**.

Około 1782 r. podzielono dekanat janowski na dwa dekanaty: janowski i międzyrzecki i Komarówkę przyłączono do dekanatu międzyrzeckiego.

Na przestrzeni lat, mimo różnych dziejowych burz parafia komarowska rozwijała się i na początku XX wieku liczyła prawie 3800 wiernych, obejmowała swym zasięgiem 25 wiosek i kilka folwarków. Liczba wiernych w parafii wzrosła trzykrotnie w 1905 r. Car Mikołaj II ogłosił Ukaz Tolerancyjny wskutek czego w ciągu kilku miesięcy do parafii łańciskiej w Komarówce zapisało się ponad 6 tysięcy osób, unitów, z okolicznych wsi. Ukaz carski z 30 kwietnia 1905 r. pozwalał bowiem wrócić do swego obrządku liturgicznego unitom. Nie musieli oni nawet składać wyznania wiary, ponieważ kiedyś siłą zostali przyłączeni do prawosławia. Zgłaszając się do rzymskokatolickiej kancelarii zapisywani byli z imienia i nazwiska oraz według miejsca zamieszkania w specjalnej księdze zwanej *Liber Conversorum*. Był także udzielany chrzest św. tym wszystkim, którzy wcześniej nie zostali ochrzczeni w cerkwi prawosławnej.

Kiedy w 1918 r. Polska odzyskała niepodległość została przywrócona do życia diecezja podlaska, decyzją papieża **Benedykta XV** 24 września 1918 r. Na polecenie biskupa podlaskiego **Henryka Przeździeckiego** w 1919 r. zostały poświęcone i przejęte przez Kościół rzymskokatolicki kaplice i kościoły, tak łańciskie jak i unickie zamknięte lub zabrane przez prawosławie. W ten sposób do końca 1919 r. zostało wznowionych lub erygowanych 44 parafie łańciskie w miejsce dawnych parafii unickich lub łańciskich. Z dotychczasowego terenu parafii Komarówka powstały cztery samodzielne parafie przy kościołach pounickich w Kolembrodach, Przegalinach,

Kościół murowany neogotycki, budowę rozpoczęto w 1907 r. a zakończono w 1910

Figura Chrystusa Króla ufundowana przez parafian

Radczy i Rudnie. W efekcie zmian związanych z powstaniem nowej sieci parafialnej w diecezji przy parafii Komarówka pozostały następujące miejscowości: Komarówka, Brzozowy Kąt, Derewiczna, Walinna, Wiski, Woroniec, Wólka Komarowska, a także dwory ziemiańskie: Elizin, Wiski, ; kolonie: Brzeziny, Drahał, Gradowiec, Martynów, Żulinki. Razem 7 wsi, 2 dwory ziemiańskie i 5 kolonii. Wiernych obrządku rzymskokatolickiego w parafii było 3014 osób. Terytorium parafii do 1945 r. nie uległo już zasadniczym zmianom. Tuż przed wybuchem II wojny światowej parafia liczyła 4410 wiernych, natomiast tuż po zakończeniu wojny parafię zamieszkiwało 4495 osób wyznania rzymskokatolickiego.

Komarowskie świątynie

W dokumencie fundacyjnym z 1709 r. jest mowa, że kościół w Komarówce jest, ale zaniedbany i zrujnowany. Najprawdopodobniej kościół ten postawił pierwszy mąż fundatorki **Władysław Antoni Kierdej**. Wizytacja z 1723 r. stwierdza, że kościół był drewniany, mały, posiadał wieżę i chór muzyczny z portykiem. Świątynia była pod tytułem św. Wawrzyńca. W 1818r. oceniono, że ta świątynia wymaga szybkiego remontu. Dopiero w latach 30. XIX w. wybudowano kolejny kościół drewniany pw. św. Wawrzyńca. Został on poświęcony 24 marca 1843 r. przez ks. **Wawrzyńca Drahańskiego** dziekana międzyrzeckiego. Świątynia została wybudowana kosztem **Ignacego Szumowskiego**, właściciela dóbr Komarówka.

Dawny wikariat wybudowany w 1912 r.

Wskutek pożaru 15 maja 1854 r. spłonęły obie świątynie i plebania z budynkami gospodarskimi.

Podjęto budowę nowego kościoła, tym razem była to świątynia murowana, kryta blachą. Główną fundatorką była **Cecylia Pelagia Wysiekierska**, dziedziczka dóbr Komarówka i Przegaliny Wielkie. Świątynia stanęła u zbiegu skrzyżowania dróg Międzyrzec - Parczew, Derewiczna Wiski tzw. gościniec stary trakt.

Po ukazie tolerancyjnym 1905 r. nastąpiły duże zmiany w życiu religijnym i społecznym na terenie zaboru rosyjskiego. Ówczesny proboszcz parafii ks. **Jan Rudnicki** zdecydował o budowie nowej świątyni w 1907 r. Parafianie bardzo zaangażowali się w tą inicjatywę.

Wybrano plac pod budowę kościoła i całego probostwa położony na skrzyżowaniu dróg do wiosek Wiski i Wólka Komarowska. Plac ofiarowała rodzina **Olszewskich**. Projekt nowego kościoła oraz wszystkie plany wykonał inżynier **Jan Olearski** z Radzyna Podlaskiego. Budowę prowadził majster murarski **F. Bloch** z Łukowa. Komitet Budowy Kościoła wybrał jego ekipę murarską, którą tworzyło 12 murarzy, a każdy miał jeszcze po dwóch pomocników. Równocześnie z budową nowego kościoła, prowadzono budowę nowej plebani, domu dla wikariusza, służby kościelnej, a także stawiono wszystkie budynki gospodarcze. Glinę potrzebną do wyrobu cegły ofiarował **Władysław Szaniawski** ówczesny właściciel majątku Przegaliny. Zbudował on własnym kosztem cegielnię, nie opodal Przegaliny, gdzie specjalnie na potrzeby budowy kościoła wypalano cegłę. Na przełomie 1910/1911 roku przystąpiono do wykończeniowych plac blacharskich, które prowadziła firma **Henryka Marpliewicz**.

Dnia 22 listopada 1910 r. odbyło się uroczyste poświęcenie nowej świątyni. Dokonał tego ks. kanonik **Tadeusz Osiński**, dziekan radzyński na mocy specjalnej delegacji udzielonej mu przez biskupa lubelskiego **Franciszka Jaczewskiego**.

Od grudnia 1818 r. parafia Komarówka należała do dekanatu radzyńskiego.

Nowy kościół został zbudowany pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa, a patronem parafii pozostał nadal św. Wawrzyniec. Kościół, chluba miejscowej społeczności, ostatecznie został wykończony i zaczął funkcjonować jako świątynia parafialna w 1912 r.

Niestety podczas działań wojennych w 1915 r., I wojna światowa, kościół został zniszczony przez wycofujące się wojska rosyjskie. Już w 1916 r. dozór kościelny podjął decyzję o odbudowie zniszczonej świątyni. Odbudowę podjęto w 1921 r. i realizowano według ekspertyz wykonanych przez oddział architektoniczno-budowlany Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Lublinie. Ostatecznie prace przy kościele zakończono w 1925 r.

Po raz pierwszy w dziejach parafii Komarówka, dopiero ta świątynia parafialna została uroczystie konsekrowana 19 czerwca 1933 r. przez bpa **Czesława Sokołowskiego**, sufragana podlaskiego, podczas wizytacji kanonicznej parafii. Ten uroczysty obrzęd mógł się odbyć, ponieważ dopiero teraz dopełniono wszystkich wymagań prawnych wynikających z przepisów liturgicznych Kościoła dotyczących konsekracji świątyni.

Podczas II wojny światowej szczęśliwie kościół nie doznał żadnych poważnych uszkodzeń i w niezmienionym stanie pozostaje do dzisiaj.

Na podstawie pracy magisterskiej ks. **Robert Sierociuka**, *Dzieje rzymskokatolickiej parafii w Komarówce Podlaskiej (1709-1945)*.

(ek.)

60. lecie Gminnej Biblioteki Publicznej w Komarówce Podlaskiej

Mijają ludzie, pozostaje księga

Gminna Biblioteka Publiczna 7 maja 2009 r. obchodziła swoje 60. lecie. Otwarcia uroczystości dokonała pani **Barbara Zalewska** kierownik GBP. Zanim przedstawiła historię tej placówki przywitała zebranych gości.

Wśród nich byli: wójt gminy **Ireneusz Demianiuk**, **Jerzy Gajewski** kierownika Działu Instrukcyjno Metodycznego Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Lublinie, **Krystyna Szubka** instruktor Wojewódzkiej Biblioteki, **Anna Szymala** kierownik biura posła na Sejm **Tadeusza Ślaweckiego**.

- *W szczególny sposób pragnę powitać* - mówiła obecna pani kierownik **Barbara Zalewska**, wieloletniego kierownika GBP w Komarówce **Leokadię Krać**. Witaa **Marka Patkowskiego** przewodniczącego Rady Gminy, **Teresę Magier** sekretarz Urzędu Gminy, **Marię Sokolowską** przewodniczącą Komisji Kultury, radnych gminy: **Jana Abramczuka**, **Andrzeja Romaniuka**, **Sławomira Ilczuka**, **Joannę Krupską**, **Dorotę Korszeń**, **Monikę Piątkowską**; **Halinę Pieńkus** dyrektor Miejskiej Biblioteki w Radzynie Podlaskim, **Małgorzatę Grochowską** instruktora Miejskiej Biblioteki Publicznej w Radzynie Podlaskim, **Ewę Korulczyk** dyrektor Gminnej Biblioteki w Kąkolewnicy, **Jolantę Palica** z Ulana, **Krystynę Kodym** dyrektora Parczewskiego Domu Kultury - autorkę pracy magisterskiej o bibliotece w Komarówce Podlaskiej, **Krystynę Wetoszkę** kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, **Zofię Jakimowicz** dyrektor Gminnego Centrum Kultury, **Urszulę Wołodko** dyrektora przedszkola oraz dawnych pracowników biblioteki: **Janinę Parafiniuk**, **Beatę Maksymiuk Chomiuk**, **Annę Hoffmann**, **Krystynę Nowak** oraz obecnych: **Elżbietę Maksymiuk** i stażystkę **Agatę Łobejko**; zespół redaktorów Kwartalnika „Kozirynek”: **Adama Świcia**, **Przemysława Krupskiego**, **Mariusza Bobera**, **Wojtkę Gila**; kierowników zespołów śpiewaczych: **Genowefę Romaniuk** kierownika zespołu „Małwy”, **Zofię Kowalcuk** kierownika zespołu „Ziemianki”, **Helenę Gasiuk** kierownika zespołu „Leśnianki”, młodzież Liceum Ogólnokształcącego w Komarówce Podlaskiej.

Następnie były życzenia i upominki. Wójt gminy **Ireneusz Demianiuk** składając życzenia Bibliotece podziękował za dotychczasową twórczą obecność w środowisku i upowszechnianie czytelnictwa wśród mieszkańców gminy. Razem z przewodniczącym Rady Gminy **Markiem Patkowskim** i sekretarzem gminy **Teresą Magier** wręczyli prezent, którym od razu pochwaliła się pani kierownik był to cyfrowy aparat fotograficzny.

Z oryginalnymi wierszowanymi życzeniami wystąpiła **Zofia Kowalcuk** z Przegalin szefowa Ziemianek, która w ten sposób podziękowała za dotychczasową współpracę.

Honorowym gościem uroczystości była pani **Leokadia Krać**, która w bibliotece przepracowała 40 lat, rozpoczęła w 1949 r. a przeszła na emeryturę w 1989. A więc cała epoka. - *Kochałam swoją pracę, starałam się pracować jak najlepiej i byłam doceniana. Dziękuję wszystkim za to*, - mówiła wyraźnie wzruszona.

Po zapoznaniu z historią biblioteki, którą przedstawiła **Barbara Zalewska** zaprezentował się kwartalnik **Kozirynek**, i trzeba przyznać, że to pismo kulturalne, literackie wydawane w Radzynie Podlaskim jest bardzo ważnym wydarzeniem artystycznym w

kraju. To, że przedstawiciele tego pisma jeżdżą w teren i chętnie spotykają się z czytelnikami świadczy o tym, że kultura ta z wyższej półki, którą reprezentuje kwartalnik jest dostępna dla każdego, kto chce po nią sięgnąć.

Na zakończenie interesujący program artystyczny przygotowała młodzież z miejscowego liceum. Uroczystości towarzyszyła wystawa kronik z biblioteki, w których zapisano jej historię.

Na zakończenie był przepiękny i przepyszny tort.

HISTORIA GBP w Komarówce Podlaskiej

14 stycznia 1949 roku z inicjatywy Samorządu Gminy została otwarta w Komarówce Podlaskiej Gminna Biblioteka Publiczna obejmująca swym zasięgiem mieszkańców całej gminy. Biblioteka rozpoczęła działalność na parterze w budynku Kasy Stefczyka. Na piętrze mieściło się gimnazjum. Cały majątek Biblioteki stanowiły 2 stoliki, 5 krzeseł i 1 regał na książki, gdzie mieścił się cały księgozbiór 289 książek.

Obowiązku rejestracji dokonała w dniu 14 lutego 1949 roku **Władysław Majkutewicz** nauczycielka Szkoły Podstawowej w Komarówce Podlaskiej, która pełniła obowiązki kierownika Biblioteki przez 8 miesięcy. Biblioteka została wpisana w Inspektoracie Szkolnym w Radzynie Podlaskim w rejestr bibliotek pod numerem 70

W pierwszym okresie praca placówki ograniczała się do udostępniania zbiorów. Książek było mało, biblioteka w grudniu 1949 roku posiadała 568 woluminów.

Zasięg, zakres form i metod pracy kulturalno oświatowej ulegały ciągłym zmianom. Decydujące znaczenie odgrywały warunki lokalowe, zasoby kadrowe oraz naciski władz administracyjno politycznych. W początkowym okresie z biblioteki w Komarówce korzystali przeważnie uczniowie i pracownicy umysłowi. Mało było czytelników ze środowisk chłopskich i robotniczych.

Czytelnictwo początkowo rozwijało się słabo. Stopniowo jednak zachodziły korzystne zmiany, między innymi dzięki pracy pani **Leokadii Krać** kierowniczkii biblioteki w latach 1949-1989 która, będąc jeszcze uczennicą klasy VIII, w 1949 roku na terenie gminy założyła 3 punkty biblioteczne we wsiach: Woroniec, Wólka Komarowska, Żelizna.

Księgozbiór w tym czasie systematycznie wzbogacał się w nową literaturę. Wzrastało czytelnictwo i zwiększały się stopniowo zainteresowania czytelników.

W bibliotece wzbogacano metody propagowania czytelnictwa. Pojawiały się hasła o książce, plakaty, wystawy, wystawki. Organizowane były prelekcje i spotkania. Biblioteka uczestniczyła we wszystkich akcjach popularyzujących książkę, organizowanych najczęściej w okresie dni „Oświaty, książki i prasy”. W latach 1950-1952 biblioteka włączyła się do walki z analfabetyzmem. Był to priorytetowy problem dla wszystkich instytucji, placówek oświatowych i szkolnych. Organizowano specjalne wieczory nauki czytania, jak również wieczory głośnego czytania.

W latach następnych Biblioteka poszerzyła swoją działalność,

dokończenie str. 16

60. lecie Gminnej Biblioteki Publicznej w Komarówce Podlaskiej

100. lecie Spółdzielni „Jedność” w Komarówce Podlaskiej

Komarówka Podl. 12

Jubileusz z okazji

2 lipca 2009r.

i 100-lecia OSP

Fot. K. Mazur

DZIECI WIATRU W KOMARÓWCE

Motopiknik w Komarówce Podlaskiej to niewątpliwie jedna z najlepszych tego typu imprez w kraju. Ściąga na trzy dni do tej części województwa lubelskiego ludzi z całej Polski i nawet z zagranicy. Im lepsza zabawa tym lepsza promocja gminy Komarówka Podlaska.

Miejsce rzeczywiście doskonałe, bowiem stadion znajduje się w oddaleniu od osady i nikomu nie przeszkadza głośna muzyka ani szum motocykli. A w tym roku było ich ponad 1300, ta liczba mówi sama za siebie. Porównując rok poprzedni z 600 maszynami to impreza rozrosła się w stu procentach.

Piotr Babicz prezydent Pantery i organizator Motopikniku, mieszkaniec Przegalin przyczyny sukcesu widzi w magii miejsca i życzliwości władz samorządowych. Nie do przecenienia jest właśnie ta życzliwość i wsparcie zarówno **Ireneusza Demianiuka** wójta gminy czy Gminnego Centrum Kultury, bowiem wysiłek organizacyjny jest ogromny. Zdaniem Babicza, świat jest taki jaki jest, ale trzeba być gościnnym, zapraszać gości i o nich dbać. Święta zasada, która w Komarówce jest realizowana i przynosi jak widać efekty.

W tym roku już po raz drugi muzyczną gwiazdą imprezy był heavy metalowy zespół Hunter. Grupa działająca na rynku polskiej muzyki metalowej od ponad 20 lat promowała w Komarówce Podlaskiej swoją nową płytę „Hellwood”, prezentując przy tym również stare, kultowe już utwory. Koncert przyciągnął do Komarówki fanów zespołu oraz stworzył niepowtarzalny klimat Motopikniku. Zespół dał wspaniały ponad dwu godzinny popis swych muzycznych możliwości, grając przy tym utwory, w których każdy mógł znaleźć coś dla siebie.

Hunter grał w nocy z piątku na sobotę.

Właśnie w piątek od samego rana rejestrowali się uczestnicy XI edycji Motopikniku. Do popołudnia mieli czas na zainstalowanie się na najbliższe trzy dni. Było oficjalne rozpoczęcie a potem granie na powitanie czym się zajął zespół No Problem. Cały czas przybywali nowi uczestnicy, a zespoły takie jak Zaplecze, Graf Hotel Comtogether, Pizza Łomot, Etna Kontrabande rozgrzewały uczestników przygotowując do nocnego koncertu zespołu Hunter. A potem były tańce i hulańce do białego rana.

Sobotę rozpoczęto przygotowaniem do Rajdu-TUR 2009, który jak co roku dostarcza dużo wrażeń jego uczestnikom. Wymaga wszechstronnych umiejętności, doskonałego orientowania się w terenie, wytrzymałości i cierpliwości. Tym bardziej po tak odlotowej nocy!!! Koncentracja to wysiłek. Ale wszyscy, którzy zebrali komplet pieczętek wzięli udział w losowaniu głównej nagrody - tysiąca złotych. Szczęśliwcem okazał się **Dominik Sawicki** z Kąkolewnicy Wschodniej powiat radzyński, a więc główna nagroda została wśród swoich. Granie na rozgrzanie około południa, chłopaki ze sceny zaczęli budzić maruderów, bo zbliżał się czas parady, którą prowadził **Janek Zajac** z Międzyrzecza Podlaskiego.

Widowskowe show, grupa ze czterysta różnych motocykli przejechała trasę z Komarówki Podlaskiej do Międzyrzecza i z powrotem, z godzinną przerwą w centrum Międzyrzecza. Zainteresowanie było duże, zarówno na trasie jak i w samym

mieście. Rodzice z dziećmi przyszliz oglądać maszyny, a ich pociechy bardzo chciały chociaż usiąść na motocyklu. I tak się rodzi pasja w kolejnych pokoleniach. Na imprezie były rodziny, ojcowie i matki, przecież jest już ogólnopolski klub motocyklowy kobiet - Królowe Szos, którego przedstawicielki były w Komarówce. Prezydentem klubu jest **Patrycja**, przyjechała ze swoją córką już fanką motocykla.

Tego typu imprezy nadal jeszcze mają negatywne skojarzenia, ale świadomość tego mają też ich uczestnicy. Niestety rok 2009 dla motocyklistów jest pechowy. Dużo wypadków, w tym śmiertelnych. Policyjne statystyki nie pozostawiają złudzeń. Bezpieczeństwo ponad wszystko i o tym rozmawiamy z uczestnikami motopikniku. Kiedy wyjeżdżasz na motocyklu musisz wrócić, nie sztuka jechać, trzeba mieć wprawę i wyobraźnię. Co roku przybywa młodych ludzi i to właśnie im brakuje i wprawy i wyobraźni. Ale idzie ku dobremu, jeśli ojciec uczy dzieci, to przede wszystkim przekazuje im swoje doświadczenie i rozwija wyobraźnię. Trzeba przyznać, że obecność małych dzieci, najmłodszy miał 11 miesięcy to widok rozbijający, a starsze dzieci, które ma motorze czują się jak w dzieciennym pokoju pozwala wierzyć w zapewnienia, że idzie ku dobremu, że motocykliści sami dbają o bezpieczeństwo i są w tym przekonywujący.

W sobotę grali: Garaż ze wsi, Gravis, NoName, wieczorem Transsexdisco, Kuśka Brothers.

Nocną atrakcją był zawodowy pokaz ognia wystąpił Teatr Ognia Fireshow i konkurs Karaoke Live, w którym udział wzięło 30 osób i trwał do czwartej rano. Liczne konkursy i pogadanki ze ceny często mobilizowały uczestników do uwagi i zaangażowania. Nikt się nie nudził to pewne.

Pokaz średniowiecznych walk rycerskich zainteresował wielu uczestników. Chłopaki z Malborka dali rewelacyjny pokaz poruszania się w zbroi i walki na miecze. Te hobby wymaga i wiedzy historycznej i tężyzny fizycznej, bo inaczej nie da się z gracją machać mieczem, było nie było trochę wazącym. Było na co popatrzeć i oczy nacieszyć.

Kolejna atrakcja motopikniku to pochłaniacz agresji i muzyka mechaniczna, dla niektórych był odlot. Pochłaniacz agresji ładnie brzmi, a to po prostu samochód nie nadający się do reperacji ale na pewno, co można było zobaczyć, do wyładowania agresji jak najbardziej. Walili czym popadło i było dobrze... no właśnie, przecież o tą nirwanę chodzi.

Sobotę zakończyły występy sceniczne, tańce i hulańce do białego rana.

W niedzielę od samego rana zbierano się do odjazdu, podsumowano XI Motopiknik a najważniejsze zaproszono za rok na XII spotkanie w Komarówce Podlaskiej.

Środowisko motocyklistów wybrało Prezydenta Roku i Puchar ten został w Komarówce. W ten sposób doceniono zaangażowanie i wkład pracy Piotra Babicza. Również **Darek Zakrzewski** sekretarz Panter dostał wyróżnienie.

A rzeczywiście impreza wielka, doskonale zorganizowana i ta magia, magia miejsca. Do zobaczenia za rok!!!

Ewa Koziara

60. lecie Gminnej Biblioteki Publicznej w Komarówce Podlaskiej

przybywało nowych książek i czytelników. W lokalu stopniowo stawało się za ciasno. Brakowało miejsca na książki, utrudniona była praca z czytelnikiem.

W 1954 roku nastąpiła poprawa warunków lokalowych, biblioteka przeprowadziła się do dwu izb. Zorganizowano wówczas wiele ciekawych i pożytecznych imprez czytelniczych. Do najważniejszych przedsięwzięć należą: wystawa i wieczornica z okazji 10-cio lecia istnienia Polski Ludowej, wieczorek mickiewiczowski w setną rocznicę śmierci poety, turniej geograficzny i wieczory dyskusyjne.

Od początku swego istnienia biblioteka spełniała doniosłą rolę w rozwoju oświaty, kultury i nauki.

Poprawa warunków lokalowych, wzrost poziomu przygotowania zawodowego bibliotekarek z jednej strony i poziomu kulturalnego społeczeństwa z drugiej, zobowiązywał bibliotekę do szukania nowych, atrakcyjnych form pracy, które uwzględniałyby różnorodne potrzeby odbiorców książki.

Na szczególną uwagę w tym czasie zasługują następujące imprezy: wieczór poezji poświęcony Marii Konopnickiej w 50 rocznicę śmierci oraz konkursy czytelnicze na temat „Wiedza pomaga w życiu”, „Kultura na co dzień”, „Sygnał dała Aurora” i „Polska a świat współczesny”. Organizacja wielu ciekawych imprez była możliwa dzięki współpracy biblioteki z organizacjami społecznymi, młodzieżowymi, ze szkołami, zakładami pracy oraz z założonym w 1961 roku przy bibliotece Kołem Przyjaciół Biblioteki. Podczas zimowych wieczorów młodzież gromadziła się w bibliotece. Koncentrowało się tu życie społeczno-kulturalne wsi. Czytano książki, prasę, rozwiązywano krzyżówki. Przygotowywano sztuki teatralne dla mieszkańców wsi; wybierano repertuar, omawiano go i przydzielano role. Wystawiono między innymi „Trzech Budrysów”, „Dziady”, część II i III oraz skecze i humoreski. Za wstęp na spektakle pobierana była dowolna, drobna opłata, zebrane pieniądze przeznaczono na zakup książek do biblioteki.

W tym czasie biblioteka obejmowała swoją działalnością rejon dwóch Gromadzkich Rad Narodowych tj. Wiski i Komarówkę. Aby zwiększyć liczbę czytelników biblioteka zorganizowała sieć punktów bibliotecznych, powstało ich 8 a znajdowały się one w miejscowościach: Kolembród, Brzozowy Kąt, Walinna, Wólka Komarowska, Derewiczna, Żulinki. Prowadzili je nauczyciele lub kierownicy klubów. Punkty biblioteczne ułatwiały mieszkańcom odległych okolic dostęp do książki. Zlokalizowane były w Klubach Rolnika lub w mieszkaniach prywatnych.

W styczniu 1966 r. warunki lokalowe biblioteki pogorszyły się. Została ona bowiem przeniesiona do prywatnego nie ogrzewanego budynku. Pomimo trudności lokalowych i finansowych, biblioteka nieprzerwanie i w różnorodnych formach popularyzowała książki organizując wystawy, kiermasze książek, występy artystyczne, pokazy kulinarne, zgaduj-zgadule oraz loterie. Wszystkie te działania miały na celu wzrost czytelnictwa i aktywności kulturalnej środowiska.

Praca biblioteki wpłynęła bardzo wyraźnie na rozwój czytelnictwa. Lata 50-te i 60-te to okres umacniania się biblioteki, zarówno pod względem organizacyjnym jak i pod względem zasobności zbiorów bibliotecznych. Dzięki rozwojowi sieci bibliotecznej, młodzieży, szczególnie wiejskiej udostępniono w szerszym zakresie dostęp do literatury. Największy rozkwit biblioteki przypada na lata 1949-1969. W tym okresie aż 10-krotnie wzrosła wielkość księgozbioru i liczba wypożyczeń, a 5-krotnie liczba czytelników.

Kolejne lata to okres licznych sukcesów w działalności kulturalnej oraz czas nieustannych zmagania o odpowiednie warunki pracy biblioteki. Przeprowadzka w marcu 1972 roku do

starego budynku Gromadzkiej Rady Narodowej była trzecią z kolei zmianą lokalu.

Biblioteka otrzymała dwa pomieszczenia, w jednym urządzono wypożyczalnię, a w drugim czytelnię. Biblioteka starała się pozyskać nowych czytelników poprzez systematyczną pracę, jak również organizowanie różnorodnych form pracy z książką.

W latach 70-tych i w początku lat 80-tych wyraźnie daje się zauważyć w zadaniach biblioteki nasilenie problematyki przyjaźni polsko-radzieckiej. Organizowane były konkursy, wystawy, pogadanki, lekcje biblioteczne propagujące literaturę i osiągnięcia ZSRR.

W celu propagowania książki rolniczej wśród mieszkańców biblioteka organizowała szereg wystaw i pokazów książek. Zainteresowaniem wśród miejscowego społeczeństwa cieszyły się konkursy o tematyce rolniczej np. „Hodowla źródłem dochodu”, „Książka i czasopismo rolnicze Twoim doradcą”, „Gospodarujemy nowocześnie”, „Nowoczesna uprawa-wyższe plony”. Spotkania z prelegentami Powiatowej Służby Rolnej z Radzyna Podlaskiego w ramach przysposobienia rolniczego owocowały zwiększonym zainteresowaniem książkami o tematyce rolniczej.

W latach 1970-1989 biblioteka gościła wielu znakomitych pisarzy. W spotkaniach autorskich uczestniczyli m.in.: **Lucjan Wolanowski, Zbigniew Stepek, Wojciech Żukrowski, Ryszard Jegorow, Henryk Gaworski, Stanisław Strumph Wojtkiewicz, Krystyna Niepomucka, Olgierd Budrewicz, Maria Józefacka.**

W czasie trwania „Białkopodlaskich Dni Literatury” w dniach 16-17 października 1980 roku odbyło się spotkanie autorskie z **Barbarą Nawrocką.**

W marcu 1977 roku warunki lokalowe Biblioteki uległy dalszej poprawie. Biblioteka przeniesiona została do budynku po Ośrodku Zdrowia gdzie zajmowała 3 pokoje, magazynek i przedpokój o łącznej powierzchni 60m². Utworzono wypożyczalnię dla dorosłych i oddzielnie oddział dla dzieci. Nowa siedziba była jednak uciążliwa w użytkowaniu. Podstawowym problemem było ogrzewanie pomieszczeń. Piece stwarzały zagrożenie pożarowe oraz zanieczyszczały księgozbiór.

W 1976 roku Biblioteka w Komarówce posiadała 2 filie biblioteczne i 11 punktów.

W 1983 roku biblioteka przystąpiła do konkursu plastycznego dla dzieci „Gdybym był pisarzem i malarzem” organizowanego przez Ministerstwo Kultury i Sztuki. Zdobyła pierwsze miejsce w województwie białkopodlaskim. Konkurs ten cieszył się dużą popularnością wśród dzieci i młodzieży także w następnych latach. Dzięki ciekawym inicjatywom działalność biblioteki oceniana była wysoko. Świadczy o tym zajęcie pierwszego miejsca w województwie we współzawodnictwie bibliotek z okazji 40-lecia PRL w roku 1986. Niecodzienną formą pracy było dostarczanie do domu książek ludziom chorym. Angażowano do tego młodzież szkolną należącą do Koła Przyjaciół Biblioteki. Inicjatywa ta zyskała uznanie wśród mieszkańców gminy.

Biblioteka Publiczna w latach 1980-1989 tradycyjne formy pracy wzbogacała wieloma ciekawymi imprezami czyniąc z tej placówki ważny dla środowiska ośrodek kultury.

Przeobrażenia ustrojowe, które dokonały się w Polsce na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych nie pozostały bez wpływu na status ekonomiczno-prawny bibliotek publicznych. Ustawa o samorządzie terytorialnym z dnia 8 marca

20. lecie Rzeczypospolitej

Z okazji 20 rocznicy przeprowadzenia w powojennej Polsce pierwszych wolnych wyborów parlamentarnych w gminie Komarówka Podlaska odbyła się 4 maja uroczysta sesja Rady Gminy. Wybory 1989 r. były wydarzeniem przełomowym w dziejach naszej Ojczyzny i Europy i dlatego posiedzenie zostało zorganizowane w miejscowym liceum aby w sesji udział wzięła młodzież, urodzona i wychowana w wolnej Polsce.

Sesję otworzył przewodniczący Rady Gminy **Marek Patkowski**, powitał młodzież i wszystkich gości. Odśpiewano hymn państwowy. Głos zabrał wójt gminy **Ireneusz Demianiuk**, który w swoim wystąpieniu między innymi powiedział: *Dzisiaj jesteśmy dumni, że to właśnie Polacy rozpoczęli przemiany ustrojowe w Europie środkowo-wschodniej, zwane później jesienią narodów. Pragniemy wyrazić naszą wdzięczność wszystkim Polakom, którzy nie bacząc na zagrożenie ze strony władzy ludowej przez cały okres jej panowania walczyli za prawdziwie wolną i niepodległą Polskę. Walka ich nie*

poszła na marne, my dzisiaj żyjemy w wolnej Ojczyźnie Polsce.

Pragnąłem aby i w naszej gminie ta ważna data została uczczona. Poprosiłem pana przewodniczącego Rady Gminy o zwołanie uroczystej sesji dla uczczenia tej rocznicy.

Prosiłem również panią profesor o wygłoszenie wykładu na temat przemian ustrojowych jakie zaszły w Polsce i w Europie. Miejsce sesji też nie jest przypadkowe, bardzo chciałem aby uczestniczyła w niej młodzież z naszego liceum. Młodzież, która urodziła się i wychowała już w wolnej Polsce i wydarzenia roku 1989 znają z opowiadań rodziców i kart historii.

Poprzez tą sesję pokazujemy, że jesteśmy dumni, że odzyskanie wolności i upadek komunizmu w Europie było możliwe dzięki Polakom.

Wykład okolicznościowy na temat uwarunkowań transformacji w Polsce i w radzieckiej strefie wpływów wygłosiła prof. **Krystyna Trembicka** z UMCS w Lublinie.

Pani profesor zwróciła uwagę na aspekty tego czasu, które razem złożyły się na zwycięstwo. Jednym z najważniejszych był wybór **Karola Wojtyły** na papieża i udział **Jana Pawła II** w przemianach w Polsce oraz fenomen wyborów 4 czerwca 1989 r. Wygrali nie ci, którzy mieli wygrać. Polacy odrzucili komunizm.

Wybory parlamentarne w Polsce w 1989 roku (tzw. Wybory czerwcowe, Wybory do Sejmu Kontraktowego) - odbyły się 4 czerwca i 18 czerwca. Były to pierwsze częściowo wolne wybory w powojennej historii Polski. W ich wyniku Polska stała się pierwszym państwem bloku wschodniego, w którym wyłonieni w wyborach przedstawiciele społeczeństwa uzyskali realny wpływ na sprawowanie władzy.

Dlaczego powinniśmy pamiętać? Bo 20 lat to na przestrzeni wieków krótki okres, a już ludzie zapominają o wkładzie Polski w upadek komunizmu w Europie.

Jesteśmy w Unii Europejskiej a co podkreślał Jan Paweł II, w Europie jesteśmy od wieków.

Na zakończenie zebrani wysłuchali patriotycznego programu artystycznego przygotowanego przez młodzież licealną pod kierunkiem nauczycieli **Małgorzaty Łobejko** i ks. **Łukasza Szczepieńskiego**.

Inicjatywa Wójta Gminy i Rady Gminy Komarówka uczczenia tej ważnej we współczesnej historii Polski daty stała się sama w sobie lekcją polskości. (ek.)

Dzień Rodziny

Co prawda po raz pierwszy pod takim szyldem spotkano się 26 maja w Przegalinach Dużych, ale jak zapewnia **Zofia Kowalczyk** idea od dawna funkcjonuje. *Rodzina u nas to rzecz święta* - podkreśla pani Zofia szefowa Ziemiaków.

To ona zorganizowała ze swoimi paniami spotkanie, na które przybyli mieszkańcy wsi z całymi rodzinami i goście. Najwięcej było dzieci i mam, ale też kilku tatusiów znalazło czas. Zanim zrelacjonuję jak to było, trzeba powiedzieć, że impreza była bardzo udana ponieważ przyszło dużo ludzi. W świetlicy w Przegalinach było naprawdę ciasno i bardzo wesoło, wszyscy się świetnie bawili. Imprezę rozpoczęła pani Zofia Kowalczyk witając zaproszonych gości: **Tadeusza Sławeckiego** z żoną **Anną**, **Ireneusza Demianiuka** z żoną **Magdaleną** i dziećmi **Bartłojem** i **Dominiką**, radnych Rady Gminy Komarówka Podlaska, przedstawicielki Kół Gospodyń Wiejskich z terenu powiatu radzyńskiego oraz zespoły śpiewacze z gminy Komarówka.

Pani Zofia Kowalczyk podziękowała posłowi Tadeuszowi Sławeckiemu za życzliwość okazywaną kobietom i Przegalinom, podkreśliła, że zawsze może na posła liczyć.

Podziękowała wójtowi gminy Ireneuszowi Demianiukowi, za życzliwe wspieranie wiejskich inicjatyw.

Tadeusz Sławecki podziękował gospodyni za życzliwe słowa, mówił o roli rodziny w społeczeństwie, gratulował takiego pomysłu. Wójt gminy Ireneusz Demianiuk złożył życzenia z okazji Dnia Matki, Dnia Ojca i zbliżającego się Dnia Dziecka, podziękował organizatorom za przygotowane uroczystości, która zgromadziła tak dużo ludzi.

Gospodyni wieczoru zaprosiła na scenę pana **Stanisława Choińskiego** prezesa Fundacji Sztuki Abdank Polska z

Warszawy, któremu podziękowała za życzliwość i docenienie piękna ziemi komarowskiej oraz dotychczasową współpracę.

Dalszą część uroczystości prowadziła **Zofia Jakimowicz** dyrektor GCK. W części artystycznej wystąpiły zespoły śpiewacze Malwy z Komarówki Podlaskiej, Ziemiaków z Przegalin Kwiaty Polne z Kolembrod i dzieci ze szkół podstawowych w Kolembrodach i Przegalinach Dużych w rodzinnym repertuarze.

Wszyscy zebrani zostali poczęstowani prawdziwie rodzinnym, wielkim tortem.

Dzień Rodziny zakończono uroczystą kolacją.

(ek.)

Pracowity rok

Rozmowa z **Magdaleną Chrzanowską** dyrektorem Zespołu Szkół Samorządowych w Komarówce Podlaskiej.

*** Jaka jest rola Liceum Ogólnokształcącego w środowisku?**

Oficjalna historia naszej szkoły rozpoczęła się 1 września 1944 r., otwarciem Gimnazjum Koedukacyjnego w Komarówce. Z początkiem roku szkolnego 1946/47 otwarte zostało Liceum. Szkoły te były prowadzone przez Spółdzielnię Oświatową powołaną do życia przez miejscową inteligencję, światłych działaczy ludowych i spółdzielczych oraz rolników. Miejscowość nasza zapisała się w historii polskiej oświaty tym, że jeszcze w walczącej Polsce, na terenach wyzwolonych powstaje pierwsza i jedyna w kraju Spółdzielnia Oświatowa w celu zaspokajania oświatowych i kulturalnych potrzeb swojego środowiska. A więc od początków istnienia nasza szkoła była i jest mocno osadzona w środowisku, jego potrzebach i aspiracjach. Sąsiednie gminy zawsze zazdrościły nam tego Liceum, bo jego obecność na terenie wiejskim zawsze świadczyła, że uczyć się można wszędzie. Bliska obecność szkoły ponadgimnazjalnej stwarzała możliwości ukończenia szkoły średniej uczniom o słabszym statusie ekonomicznym, a młodzież wiejska zawsze była w gorszej sytuacji ekonomicznej. Ta szkoła na przestrzeni lat wykształciła liczną grupę uczniów, którzy pokończyli studia, pracowali i pracują w różnych zawodach realizując się zawodowo i osiągając sukcesy. Część ludzi wyjechała, ale na naszym terenie są też nasi absolwenci, którzy z tym miejscem związali swoje dorosłe życie.

Szkoła zawsze się włączała i tak jest cały czas w życie lokalnej społeczności. Bardzo dobrze nam się współpracuje z placówkami oświatowymi i innymi instytucjami na naszym terenie, z władzami samorządowymi i oświatowymi, organizacjami i stowarzyszeniami.

Jestem przekonana, że rola tej szkoły jest wielka, przecież w jej murach kształtowane były i kształtowane są postawy kolejnych pokoleń Polaków.

*** Rozpoczęły się wakacje, jak pani ocenia w waszej szkole rok szkolny, który minął?**

Rok był bardzo pracowity i dla uczniów i dla nauczycieli. Uczniowie brali udział w konkursach i olimpiadach z

każdego prawie przedmiotu oraz w zawodach sportowych. Osiągaliśmy sukcesy. Uczeń Paweł Kowalik z klasy trzeciej zakwalifikował się do eliminacji centralnych olimpiady Wiedzy o Unii Europejskiej i zajął trzecie miejsce w województwie w konkursie historycznym „Krag”. Uczeń ten brał również udział w etapie okręgowym olimpiady Wiedzy o Prawie i olimpiady Wiedzy o Społeczeństwie. Uczennica Edyta Zając z klasy drugiej zajęła pierwsze miejsce w województwie w konkursie, który polegał na tłumaczeniu poezji anglojęzycznej. Uczennica Dorota Klimiuk z klasy trzeciej po raz drugi znalazła się w pierwszej dziesiątce w finale okręgowym olimpiady biologicznej. Uczniowie Patryk Iwaszko i Aleksandra Steszuk brali udział w powiatowym konkursie wiedzy o ruchu ludowym zajmując trzecie i czwarte miejsce. Uczennica Sylwia Janiak z klasy pierwszej otrzymała wyróżnienie w konkursie „Kraszewski życie i dzieło”.

Do najważniejszych sukcesów sportowych należy zaliczyć III miejsce Grzegorza Bieleckiego w młodzieżowych Mistrzostwach Polski Juniorów w podnoszeniu ciężarów oraz VI miejsce Igora Łukasiaka w mistrzostwach województwa w biegach przełajowych, uczeń ten uczestniczył również w mistrzostwach Polski Juniorów w biegach przełajowych na dystansie 3 km. Sukcesem naszego Liceum jest wysoki procent zdawalności egzaminu maturalnego, w roku szkolnym 2006/2007 było to 100 proc., w roku szkolnym 2007/2008 90,2 proc., w roku szkolnym 2008/2009 93,3 proc. Różnego rodzaju konkursy, olimpiady czy zawody sportowe traktujemy jako bardzo dobry sposób aktywizacji uczniów, rozwijanie ich talentów, budzenie świadomości, jak dużo w życiu człowieka zależy od niego samego, jego wiedzy, umiejętności, aspiracji i marzeń.

*** Jakie zdaniem pani w dzisiejszych czasach są zalety szkoły mieszczącej się na uboczu, w zaciszu?**

Dostęp do wiedzy w naszej szkole jest taki sam jak wszędzie, nasza oferta edukacyjna niczym się nie różni od oferty liceum w mieście.

Jestem przekonana, że w dzisiejszych czasach zaletą szkoły jest jej położenie na uboczu, w zaciszu. Aspekt wychowawczy jest nie mniej ważny niż edukacyjny. My bardzo dobrze znamy swoich uczniów, nie tylko ze szkoły ale również w ich środowiskach rodzinnych. Ta wiedza pozwala nam po prostu pomagać uczniom w trudnych życiowych sytuacjach.

dokończenie str. 20

60. lecie Gminnej Biblioteki Publicznej w Komarówce Podlaskiej

1990 r. nałożyła na gminy obowiązek organizowania i finansowania ich działalności, uchylając jednocześnie wobec nich dotychczasowy mecenat państwa. Po likwidacji Funduszu Rozwoju Kultury, placówki zostały przejęte przez samorządy. W roku 1990 Biblioteka stała się placówką podległą władzom lokalnego samorządu terytorialnego. Słaba kondycja finansowa gminy stała się powodem stopniowego zmniejszania sieci bibliotek.

W dniu 30.08.1991 nastąpiła likwidacja dwóch filii bibliotecznych w Kolembrodach i Przegalinach Małych oraz wszystkich punktów bibliotecznych z wyjątkiem punktu bibliotecznego w Derewicznie, działającego przy Gminnym Ośrodku Kultury.

Sytuacja ta odbiła się oczywiście na wynikach czytelnictwa w gminie. W latach 1991-1992 nastąpił wyraźny spadek zarówno liczby czytelników jak też liczby wypożyczeń. Związane to było z likwidacją filii i punktów bibliotecznych. Brak środków finansowych spowodował, że zrezygnowano ze spotkań autorskich. Zorganizowano tylko jedno w 1992 roku z **Apolinarem Nosalskim**.

W latach 1990-1995 mimo trudnej sytuacji finansowej biblioteki można odnotować także pewne pozytywne fakty. Jednym z nich było przeniesienie biblioteki w marcu 1992 roku do nowego lokalu o powierzchni 84m² przy ulicy Krótkiej 2, gdzie mieści się do chwili obecnej. W porównaniu z poprzednim lokalem, powierzchnia użytkowa znacznie się zwiększyła. Oprócz wypożyczalni dla dorosłych i wydzielonej czytelnicy, w lokalu znajduje się wypożyczalnia dla dzieci. Biblioteka w nowym lokalu miała większe możliwości pracy z czytelnikami i skutecznie starała się je wykorzystać.

Nawiązała ścisłą współpracę ze szkołami, prowadziła lekcje biblioteczne dla szkół. Wzajemna współpraca była też podstawą zorganizowania wielu imprez dla dzieci: andrzejk, choinka, wieczory bajek, bale karnawałowe oraz konkursy plastyczne i recytatorskie. Także wizualne formy pracy z czytelnikami zajmowały w bibliotece ważną rolę, głównie informacyjną i propagandową. Były to: wystawy książek, wystawki okolicznościowe, ogłoszenia, plakaty i hasła. Organizowane były także wystawy tematyczne akcentujące rocznice

państwowe, literackie i historyczne np. rocznica Konstytucji 3 Maja, Odzyskania Niepodległości oraz okolicznościowe typu: Tradycje Świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocne zwyczaje.

W omawianym okresie biblioteka wyraźnie zacieśniła współpracę z Kołami Gospodyń Wiejskich, Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego oraz Gminnym Ośrodkiem Kultury. Wspólnie organizowano: obchody rocznic państwowych i kulturalnych, spotkania, konkursy oraz wystawy.

Sukcesem zakończył się rozpropagowany przez bibliotekę konkurs na Wieniec Dożynkowy. Wspólnie z Kołem Gospodyń Wiejskich w Komarówce przygotowywano w 1996 roku wieniec dożynkowy na konkurs wojewódzki. Wieniec zdobył I miejsce na Dożynkach Wojewódzkich w Czemiernikach.

W 1997 roku Gminna Biblioteka Publiczna zmienia swoją strukturę organizacyjną. Uchwałą Rady Gminy z dnia 13 grudnia 1996 roku połączono Gminną Bibliotekę Publiczną z Gminnym Ośrodkiem Kultury i utworzono jedną wspólną placówkę pod nazwą Gminne Centrum Kultury. Biblioteka od tego momentu przestaje istnieć jako samodzielna jednostka organizacyjna. Połączenie placówek przyniosło istotne zmiany zarówno w statucie organizacyjnym, jak i w działalności merytorycznej biblioteki.

Biblioteka przyjęła na siebie dodatkowe zadania. Mianowicie organizowała festyny, koncerty, imprezy sportowe i inne. W strukturach organizacyjnych centrum biblioteka działała do 2008 roku. Aktualnie od 1 stycznia 2009 roku uchwałą Rady Gminy stanowi samodzielną instytucję kultury. Biblioteka dysponuje bogatym księgozbiorem uzupełnianym na bieżąco aktualnościami zgodnie z zapotrzebowaniem użytkowników. Biblioteka gromadzi także wszelkie dostępne dokumenty życia społecznego i literaturę regionalną. Posiada prasę codzienną, różnorodne czasopisma dla dorosłych oraz czasopisma edukacyjne dla dzieci i młodzieży. Użytkownicy mają do dyspozycji trzy stanowiska komputerowe i mogą skorzystać z Internetu, usług kserograficznych. Personel Biblioteki stara się zapewnić osobom korzystającym z jej usług wysoką kulturę organizacyjną, ukierunkowanie na użytkownika i kompetencje. (b.z. e.k.)

dokończenie ze str. 19

Jest bardzo dobry kontakt z rodzicami, którzy w każdej chwili mogą uzyskać informacje na temat swojego dziecka. Jesteśmy na te kontakty otwarci, to pozwala traktować indywidualnie uczniów. Oni nie są tutaj anonimowi i doskonale o tym wiedzą.

Mamy uczniów przede wszystkim z naszej gminy, ale dojeżdżają też z Radzyna Podlaskiego, z powiatu radzyńskiego, parczewskiego i bialskiego.

W roku szkolnym 2008/2009 w Liceum Ogólnokształcącym uczyło się 146 uczniów, w tym było 47 absolwentów. W Zasadniczej Szkole Zawodowej jest oddział wielozawodowy, kształcący w różnych zawodach. Uczniowie sami wybierają zawód, który ich interesuje. Od wyboru zawodu zależy ile trwa nauka w ZSZ, dwa czy trzy lata. Do najczęściej wybieranych zawodów należy kucharz, sprzedawca, mechanik samochodowy, fryzjer, piekarz, rolnik.

W roku szkolnym 2009/2010 uczniom, którzy przyjdą do

klas pierwszych proponujemy dodatkowe zajęcia z zakresu wojskowości, pożarnictwa, kosmologii oraz informatyki.

*** Nowy rok szkolny zapowiada się bardzo emocjonująco, przygotowujecie się do kolejnego zjazdu waszych absolwentów.**

Będzie to już szósty zjazd połączony z uroczystościami jubileuszowymi 65. lecia istnienia szkoły.

Serdecznie zapraszam wszystkich absolwentów na 19-20 września 2009 do Komarówki Podlaskiej.

Komitetem Organizacyjnym zjazdu kieruje absolwentka szkoły, obecna wicedyrektor pani Maria Chomiuk. Bardzo aktywnie w prace Komitetu włączyli się miejscowi absolwenci oraz pani Anna Wołodko emerytowana nauczycielka, również absolwentka naszej szkoły.

Już się przygotowujemy, serdecznie wszystkich zapraszamy. Czekamy na was.

Dziękuję za rozmowę:

Ewa Koziara

Muzeum w Przegalinach

Z inicjatywy **Stanisława Choińskiego** prezesa i założyciela Fundacji Sztuki Abdank Polska w Warszawie do Przegalin przyjechali artyści by malować. Co??? Przegaliny! Wieś! Wieś, która na naszych oczach się zmienia i ta dawna drewniana, z malwami przy płocie, z krzyżem przy rozstajach dróg odchodzi w przeszłość.

Obejrzałam malowane Przegaliny, wystawę w Warszawie - Rembertowie „Podlasie-Ojcowizna”, która została bardzo życzliwie przyjęta przez odwiedzających Galerię Fundacji gości.

Patronat nad wystawą objęło Ministerstwo Kultury i Sztuki. Prezentowane są obrazy **Andrzeja Pszczółkowskiego**, **Włodzimierza Batrakowa** ze Lwowa, **Agnieszki Ostrowskiej** malarki spokrewnionej z rodziną Kossaków, **Wiesława Kluczyńskiego**, **Mirosława Górskiego**, **Wojciecha Oleńdzkiego**, **Marii Romanowskiej**, **Krzysztofa Dobrowolskiego** i rzeźby **Leona Gruzda**. Obrazy powstały w plenerze - Przegaliny Duże - Brzeziny w latach 2003-2004.

Skąd wziął się pomysł na stworzenie takiej kolekcji pytałam Stanisława Choińskiego: *Pomysł poddał mi ks. Wojciech Oleńdzki, który pochodzi z rodziny Paprockich dawnych właścicieli Przegalin. Rolą naszej Fundacji jest ukazywanie piękna polskości w różnych jej przejawach, piękne są polskie krajobrazy, piękna jest polska twórczość, piękna jest polska dusza. I o tym chcemy tutaj mówić i to pokazywać.*

Myślą przewodnią działań Fundacji Abdank są słowa **Cypriana Norwida**: *Bo nie jest światło/by pod korcem stało!// Ani sól ziemi do przypraw kuchennych/ Bo piękno na to jest, by zachwycalo/ Do pracy praca by się zmartwychwstało.*

Fundacja organizuje wystawy, wieczory poezji, spotkania z ciekawymi ludźmi, spotkania historyczne, koncerty muzyczne. W lutym 1999 r. rozpoczęła swoją działalność wystawą katyńską. W jej murach nie żyjący już ks. prałat **Zdzisław Paszkowski** mówił o polskości, patriotyzmie, wierze ojców: Bóg-Honor-Ojczyzna, pod takim sztandarem pracowali ale też walczyli i umierali.

Każdy rok to kolejne ważne wydarzenia kulturalne, Galeria na stałe i pięknie wpisała się w kulturalny krajobraz Rembertowa i ten sukces chce powtórzyć w Przegalinach. Istnieje bowiem pomysł przekazania obrazów do Muzeum w Przegalinach. Władze samorządowe Komarówki Podlaskiej życzliwie odnoszą się do projektu, a to niewątpliwie zaowocuje sukcesem.

(ek.)

Rondo św. Wawrzyńca

W Komarówce Podlaskiej od niedawna jest rondo św. Wawrzyńca. W ten sposób Rada Gminy zrealizowała uchwałę, którą na wniosek Koła Historycznego podjęto 10 listopada 2008 r.

W sąsiedztwie tego ronda dawniej stały kościoły (czytaj historię parafii Komarówka s. 8) i w ten sposób mieszkańcy chcą upamiętnić historię swojej miejscowości.

Aktualnie kończona jest zbiórka pieniędzy, które zostaną przeznaczone na figurę św. Wawrzyńca. Rzeźba będzie wykonana z piaskowca i postawiona w pobliżu ronda. Członkowie Koła Historycznego zbierając fundusze odwiedzili ponad 650 domów, niewątpliwie ta inicjatywa ma wsparcie społeczne. Koło planuje żeby figura stanęła przed odpustem św. Wawrzyńca w 2010 r.

Koło Historyczne zwraca się z apelem do społeczeństwa, poszukiwani są wykonawcy do odnowienia zabytkowych pomników na cmentarzu parafialnym w Komarówce Podlaskiej. Odnawianie starych pomników, jest to jedna z pierwszych inicjatyw Koła Historycznego mająca na celu zachowanie pamięci o przeszłości, o ludziach, którzy tutaj żyli i pracowali.

(e.)

BIULETYN INFORMACYJNY GMINY KOMARÓWKA PODL.
WYDAWCA: Urząd Gminy Komarówka Podlaska 21-311,
ul. Krótka 7, tel. 0 83 353-50-04

Do druku przygotowała **Ewa** Oficyna Dziennikarska i Wydawnicza
tel. 511-09-46-30

DRUK: Zakład Poligraficzny **„AWA-DRUK”**

Radzyń Podl. ul. Dąbrowskiego 4a, tel./fax (0 83) 352-25-91
tel. kom. 0508-097-499, e-mail: agwd@poczta.onet.pl

III Regionalny Kiermasz Sztuki Ludowej

Na ludowo w Kolembrodach

Już po raz trzeci w Kolembrodach spotkali się twórcy ludowi i zespoły śpiewacze.

Rozpoczęto Msza św. odpustową, która jak co roku gromadzi w Kolembrodach wiernych nie tylko z parafii. Po nabożeństwie, które zakończyło się procesją wszyscy przyszedli na kiermasz. Było na co popatrzeć, czego spróbować, nacieszyć oczy i uszy, bowiem pięknie śpiewano i grano.

III Regionalny Kiermasz Sztuki Ludowej otworzył **Ireneusz Demianiuk** wójt gminy Komarówka Podlaska, przywitał wszystkich zebranych, wśród których byli posłowie na Sejm RP **Tadeusz Sławewski** i **Jerzy Franciszek Stefaniuk** z żoną **Danutą**, twórców ludowych, mieszkańców Kolembrod.

Imprezę z wdziękiem i znajomością rzeczy prowadziła **Zofia Jakimowicz** dyrektor Gminnego Centrum Kultury, organizatora imprezy.

Na scenie występowali: Kwiaty Polne z Kolembrodów, Ziemiarki z Przegalin Dużych, Malwy z Komarówki Podlaskiej, Wrzos z Kąkolewnicy Wschodniej, **Piotr Struczyk** z Komarówki Podlaskiej, **Wiktoria Borowik** z Kolembrodów, **Diana Gasiuk** z Żuliniek, na akordeonie grała i śpiewała **Alicja Skolimowska** z Terespoli.

Właściwie każdy, kto chciał wystąpić na scenie taką możliwość miał.

Swoje stoiska mieli: **Wiesław Matysiak** z Wojcieszkowa przywiózł gliniane dzbanki, **Paula Krać** z Białej Podlaskiej malarstwo, **Eugenia Siłuch** z Derewicznej prezentowała serwety robione szydełkiem, **Krystyna Weremczuk** z Brzozowego Kąta kwiaty, **Teresa Pawelec** z Brzozowego Kąta kwiaty i stroiki, **Marian Wapa** z Komarówki Podlaskiej miód, **Jacek Gałczyński** z Białej Podlaskiej malarstwo, **Teresa Kowalik** z Ułana Małego haft, **Edyta Pawlukiewicz** z Romaszek kwiaty, **Halina Olszewska** z Brzozowego Kąta serwety, **Adrian Klimiuk** z Komarówki Podlaskiej rysunek i malarstwo, **Teresa Chomiuk** z Brzeziny sękacze, **Marian Hawryluk** vel **Bartoszuk** z Zahajek rzeźba, **Henryk Sławatyniec** Kolembrody wikliniarstwo, **Mateusz Niwiński** z Adamowa k/Garwolina zabawki w drewnie, **Feliks Wortolec** z Walinnej wyroby z trawy, **Zofia Drelowiec** z Kąkolewnicy malarstwo na szkle, **Danuta Danilko** z Komarówki Podlaskiej serwety.

Były też stoiska warsztatów terapii zajęciowej z Parczewa i Kolembrod. Warsztat Terapii Zajęciowej w Parczewie prowadzi Caritas Diecezji Siedleckiej a Warsztat Terapii Zajęciowej w Kolembrodach jest prowadzony przez GOPS w Komarówce Podlaskiej.

Parczew już po raz trzeci gości w Kolembrodach i co podkreśla **Elżbieta Zielińska Gomółka** kierownik warsztatu, zawsze z przyjemnością jadą do Kolembrod. Niewątpliwie takie imprezy są dobrą formą zaprezentowania się. Dla osób niepełnosprawnych ważną, ponieważ widać na stoisku, że sprawni inaczej potrafią wykonywać naprawdę piękne rzeczy. Każde stoisko prezentowało się, a twórcy mówili kiedy zaczęły się rozwijać ich zainteresowania i co oferują potencjalnym klientom. W większości przyczyna rozwoju zainteresowań twórczych była jedna, emerytura, która

pozwoliła poświęcić się temu co przedtem zajmowało w życiu niewiele miejsca, po prostu z braku czasu.

To właśnie na emeryturze pan Marian Wapa zajął się pasieką i prowadzi ją można by powiedzieć artystycznie. Pszczoły i miód nie mają przed nim żadnych tajemnic i o tej swojej pasji mógłby opowiadać i opowiadać. A jest czego posłuchać, bo pszczoły i miód towarzyszyły człowiekowi od najdawniejszych czasów i też dużo czasu upłynęło zanim człowiek sam zajął się hodowlą pszczół. Przecież dawniej miód był pozyskiwany w lesie i dopiero z czasem człowiek jego produkcję udoskonalił.

Kiedy syn z synową przejęli gospodarstwo pani Teresa Pawelec zajęła się szydełkiem i robieniem kwiatów z bibuły. Zajęcie to przyniosło radość, satysfakcję i stało się też takim sposobem kontaktów z innymi ludźmi.

Feliksa Wortolca rocznik 1935 do zajęcia się wyrobami z trawy i słomy namówiły dzieci, które chciały mieć takie rzeczy. Pojechał na festyn, popatrzył i uznał, że jego ręce wcale nie są gorsze. Jak miał hektary to nie miał czasu. A teraz czas jest i jeszcze chęci są. Zajęcie to przynosi radość a przede wszystkim pan Feliks się nie nudzi i od czasu do czasu może spotkać z ludźmi jak na tym festynie.

Z rodziny artystycznej Jurkowskich pochodzi pani Halina Olszewska, jej prace prezentowała córka Anna. - *Mamę to odpręża, daje zadowolenie, poświęca szydełkowaniu każdą wolną chwilę* - mówi.

Kwiaty z bibuły, sękacze z tym przyjechała pani Teresa Chomiuk, która co roku robi co innego i ta wszechstronność w niczym jej nie przeszkadza. Jeśli plecie koszyki to robi to bardzo dobrze, sękacze piecze już 15 lat. Dawniej robiła serwetki, teraz kwiaty, śpiewa w zespole Ziemiarki. *Jak ma się talent to można zmieniać zainteresowania, telewizor znudził więc trzeba coś zrobić* - podsumowuje pani Chomiuk.

Chciał mieć taką drewnianą łopatę do ozdoby a ojciec używał do prac gospodarskich i dlatego pan Marian Hawryluk sięgnął po dłuto i zaczął z drzewa wyrabiać łopaty, kopańki, pojemniki dla siebie, dla żony i poszedł z tym dalej.

Po raz pierwszy na tego typu imprezie była pani Teresa Kowalik i jest zadowolona. Haftem krzyżkowym zajmuje się około 10 lat więc już najwyższy czas pokazać się.

Pan Jacek Gałczyński wystawiał swoje obrazy i malował portrety na zamówienie, co cieszyło się zainteresowaniem.

Gospodynie z Kolembrod przygotowały smaczne dania regionalne pierogi z soczewicą, bigos, ciasto własnego wypieku i można było wszystkiego spróbować.

Po raz trzeci spotkano się na imprezie w Kolembrodach, z roku na rok ta inicjatywa rozwija się, ma licznych wystawców i na stałe zapisała się do kalendarza imprez gminy Komarówka Podlaska. Niewątpliwie stanowi promocję gminy zarówno wśród twórców z regionu jak i powiatu. Zdaniem Zofii Jakimowicz na takie uroczystości nie potrzeba specjalnych zaproszeń, więc już dziś zaprasza wszystkich chętnych do Kolembrod za rok.

Ewa Koziara

III Regionalny Kiermasz Sztuki Ludowej

100. lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Komarówce Podlaskiej

